

ват с затворени очи пред всичко, освен пред образа на своя идеал. Устремили поглед към него — те не виждат друго, макар с труд и болки да се въззemat по стръмните пътеки до като заря озари техния човешки ржст върху скалите на пребродената планина. Другите ги гледат и се дивят на лудостта и усилията им, защото не виждат слжнцето към което геният протяга ржце с усмивка на уста.

Ала взрем ли се в живота и на обикновенните хора — ще видим, че всеки е велик в своята област на дейност; защото всеки има свой идеал през живота си. — Нима скжперника е по малжк мъченик от Христа?

Христос бе разпнат от хора само един път, скжперникът сам себе си разпжва на кръст цел живот. До като Христос спеше за всичко, а живееше само за добруването на хората, скжперника спи за всичко, а живее само за парите.

„Разни хора разни идеали!“

Между Христа и скжперникът има милиони хора с милиони идеали, които служат на общотворческия земен идеал. Ако пътищата им се срещат и носителите им влизат в жестока борба, това не значи, че те немат едно назначение.

Преди да разбереш сжщината на божествената заплата, нека се помжчим да покажем, защо едни хора цел живот хленчат неудостоени с такава. Тези хора са наистена наказани, но не от Бога, а от себе си. Ето защо те не се страхуват от задгробният ад, че земния за тях е по жесток.

Те живеят без посоки. Трескотнята на движението на пътя към вечността им отнема сладкия сжн на живота. За тях нема ослепителна светлина на жадуван идеал, за тях нема притегателна сила на страшния път, затова в най-големата му стръмнина те изгубват вяра в смисжла на житейските страдания, лишават се от упорна воля и спират.

Но спира ли се движението по пътя към вечността! Такжва човек бива веднага изблжскван в страни. И, като не може да заеме вече местото си, а и никой не дава своето, той остава в страни само да гледа, да завижда, да се кае, да охка, да хленчи . . .

Нещастни са и тия хора, идеалите на които живеят в стомаха. Там те растат и все растат до като спукат мржсната си кжща.

Щастливи са ония хора, идеалите на които ги приспиват за всичко друго в света. Те са борци в сладжк сжн. Хората ги наричат юнаци, герои, пророци, мъченици . . . богове. Те неуморено и упорно следват своя път, никому незавиждат, — че никого не виждат.

Три млади сестри — три хубави — богини придружават щастливеца на земята, които яздат едно грозно магаре.